

Chambre des Représentants

SESSION 1954-1955.

28 JUIN 1955.

PROPOSITION DE LOI

concernant l'aide à la promotion des petites et moyennes entreprises de production, de distribution et de prestation de service.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

On ne peut que rendre hommage à tous ceux qui depuis des années se sont consacrés au développement du crédit aux petites et moyennes entreprises. Aussi bien la présente proposition s'insère-t-elle dans la ligne des efforts déployés jusqu'à ce jour. Elle ne propose pas de solution inédite et ne bouleverse rien. Elle vise à donner satisfaction aux desiderata exprimés dans les différents milieux des classes moyennes en adoptant des modalités plus en rapport avec les caractères spécifiques des petites et moyennes entreprises.

Comme le voulait le législateur de 1946, la présente proposition tend à décentraliser le système de crédit afin de mettre les dirigeants des organismes en rapport étroit avec les chefs de petites et moyennes entreprises et de pouvoir par là fonder la politique de crédit non seulement sur les gages offerts mais également sur la valeur morale et professionnelle des intéressés.

Un effort considérable est actuellement déployé en faveur de l'expansion économique. Des mesures législatives et budgétaires sont venues aider différents secteurs de l'économie. Mais le plus souvent ces dispositions ne sont pas adaptées aux conditions d'exploitation des petites et moyennes entreprises. La loi du 7 août 1953 concernant l'aide à la création, à l'extension, au rééquipement et à la rationalisation d'entreprises industrielles et artisanales de même que la récente loi du 1er juillet 1954 relative à la construction et à l'acquisition de bâtiments industriels et artisanaux, doivent faire l'objet d'une application centralisée à Bruxelles, ce qui ne manque pas d'avoir des conséquences défavorables pour les chefs d'entreprises de moyennes et surtout de petite importance.

De plus les lois citées plus haut écartent expressément les entreprises commerciales. Or, à ce propos, il serait vain de vouloir améliorer notre productivité dans le domaine de la production si notre réseau de distribution n'était pas

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1954-1955.

28 JUNI 1955.

WETSVOORSTEL

betreffende steunverlening ter bevordering van de kleine en middelgrote productie-, distributie- en dienstverstrekkingsbedrijven.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Men kan niet nalaten hulde te brengen aan al diegenen die jarenlang hun krachten hebben gewijd aan de uitbreiding van de kredietverlening aan de kleine en middelgrote bedrijven. Ook dit wetsvoorstel sluit aan bij de pogingen welke totnogtoe werden gedaan. Het stelt geen originele oplossing voor en het voert niets nieuws in. Het komt tegemoet aan de wensen die in de verschillende kringen van de middenstand werden geuit door invoering van modaliteiten die meer beantwoorden aan de specifieke kenmerken van de kleine en middelgrote bedrijven.

Zoals het de bedoeling was van de wetgever van 1946, streeft ook dit wetsvoorstel naar decentralisatie van het kredietstelsel, ten einde het bestuur der organismen in nauwere betrekking te brengen met de leiders der kleine en middelgrote bedrijven en daardoor de politiek van kredietverlening te vestigen, niet alleen op pandgevingen doch eveneens op de morele en professionele waarde van de belanghebbenden.

Een aanzienlijke inspanning wordt thans gedaan ten bate van de economische expansie. Wetgevende en budgetaire maatregelen zijn de verschillende sectoren van het bedrijfsleven te hulp gekomen. Doch meestal zijn die bepalingen niet aangepast aan de bedrijfsvoorwaarden der kleine en middelgrote bedrijven. De toepassing van de wet van 7 Augustus 1953 betreffende de steunverlening bij de oprichting, de uitbreiding, de wederuitrusting en de rationalisatie van industriële en ambachtelijke ondernemingen alsmede van de recente wet van 1 Juli 1954 betreffende het bouwen en het aankopen van nijverheids- en ambachtsgebouwen is te Brussel gecentraliseerd, hetgeen onvermijdelijk ongunstige gevolgen heeft voor de leiders van middelgrote en vooral van kleine bedrijven.

Bovendien sluiten voormelde wetten uitdrukkelijk de handelsvennootschappen uit. In dit verband nu ware het nutteloos onze productiviteit op het gebied der productie te willen verbeteren indien ons distributienet zich niet op zijn beurt

lui aussi en mesure de s'adapter à l'évolution nouvelle notamment par un accès souple au crédit. Les critiques qui s'élèvent de divers côtés à l'endroit de la distribution et qui visent tous les secteurs, du cafetier au réparateur, montre combien il importe de proposer des solutions à ces problèmes.

La présente proposition vise donc à favoriser le développement des petites et moyennes entreprises, en mettant à leur disposition un instrument de crédit plus souple, plus efficace et moins onéreux.

Il ne suffit pas en effet de permettre à ces petites et moyennes entreprises d'obtenir du crédit à taux réduit, il faut encore — et c'est peut-être plus important — qu'elles puissent obtenir ces crédits sans trop de complication administratives et sans devoir fournir de garanties excessives.

Pour réaliser ces objectifs la proposition prévoit en ordre principal la création d'un Fonds de caution solidaire auprès de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel. On sait, en effet, que la seule façon de remédier à l'insuffisance de garanties est de mettre en œuvre le principe de la caution mutuelle.

Il existe des sociétés de caution mutuelle, mais pour des motifs divers elles n'ont pas rendu les services qu'on pouvait en attendre. La proposition d'un Fonds de caution solidaire reprend le principe de la caution mutuelle en l'appliquant à la fois aux demandeurs de crédits et aux organismes de crédit eux-mêmes. En outre, elle permet, par une intervention de l'Etat, la constitution rapide et indispensable d'un capital de départ; elle offre d'autres possibilités de garanties que celles, onéreuses, du prêt hypothécaire, et enfin, elle évite les complications administratives qui résultent de l'obligation de recourir pour chaque opération en particulier à la garantie de bonne fin de l'Etat.

D'autre part, il importe que cette politique de crédit aux petites et moyennes entreprises tienne compte de l'évolution économique générale; qu'elle oriente les classes moyennes vers les secteurs de la production, plus stables, en raison de leur caractère de complémentarité de la grande entreprise; ou encore vers des services où un champ d'action de plus en plus large leur est réservé par l'évolution même de la technique.

Ce qui doit être favorisé, c'est l'effort de rationalisation et de reconversion. Il ne se justifierait pas d'octroyer des avantages dans le domaine du crédit à des entreprises qui ne proposeraient pas un effort de rationalisation et prétendraient au surplus s'installer dans des secteurs surpeuplés. C'est le motif pour lequel, outre l'obligation de répondre à l'intérêt économique général, la loi prévoit que le Comité de gestion du Fonds, chargé de déterminer les modalités de participation au Fonds devra tenir raisonnablement compte de l'expérience et de la compétence professionnelle des chefs d'entreprises ainsi que de la valeur technique de leur projet de rationalisation.

Les organismes de crédit appelés à appliquer la loi sont répartis de façon normale dans tout le pays; ils sont soumis de la part de la Caisse Nationale de Crédit Professionnel à un contrôle permanent qui donne au législateur et au Trésor autant de garanties que s'il s'agissait d'institutions parastatales.

Il sera donc possible d'assurer une unité de jurisprudence. Par ailleurs les critères dont il est question à l'article 3, permettent d'éviter une application systématique du taux maximum de contribution.

Pour éviter l'arbitraire, il conviendrait qu'au Comité de gestion, les organisations libres des petites et moyennes entreprises soient représentées.

En conclusion, nous résumerons toute l'économie de cette

aan de nieuwe evolutie kan aanpassen, dit namelijk dank zij een meer soepele kredietverschaffing. De kritiek die van verschillende zijden op de distributie wordt uitgebracht en die alle sectoren, van de caféhouder tot de hersteller omvat, toont aan hoezeer het nodig is voor deze vraagstukken oplossingen te vinden.

Dit wetsvoorstel is dus bedoeld om de ontwikkeling te bevorderen der kleine en middelgrote bedrijven door een soepeler, doelmatiger en minder kostbaar kredietinstrument te hunner beschikking te stellen.

Het volstaat immers niet die kleine en middelgrote bedrijven in staat te stellen krediet tegen een geringe rentevoet te bekomen; zij moeten die kredieten ook — en dit is wellicht nog belangrijker — kunnen bekomen zonder al te veel administratieve verwickelingen en zonder overdreven waarborgen te moeten leveren.

Om dit te verwezenlijken voorziet het voorstel in de eerste plaats in de oprichting van een Fonds voor hoofdelijke borgtocht bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet. Het is immers bekend dat de ontoereikende waarborgen enkel te verhelpen zijn door het toepassen van het beginsel van de onderlinge borgtocht.

Er bestaan maatschappijen van onderlinge borgtocht, maar om verschillende redenen hebben zij niet de diensten bewezen, die er van mochten verwacht worden. Het voorstel betreffende een Fonds voor hoofdelijke borgtocht neemt het beginsel van de onderlinge borgtocht over, maar past het tegelijk op de kredietaanvragers en op de kredietinrichtingen zelf toe. Tevens maakt het, door een bijdrage van de Staat, de snelle en onmisbare vestiging van een aanvangskapitaal mogelijk; het biedt nog andere waarborgmogelijkheden dan het kostelijk middel van de hypotheeklening en ten slotte vermijdt het de administratieve verwickelingen, welke het gevolg zijn van de verplichting, voor elke afzonderlijke verrichting, een beroep te doen tot de Staatswaarborg van goede afloop.

Voorts komt het er op aan dat die politiek van kredietverlening aan de kleine en middelgrote bedrijven rekening houdt met de algemene economische evolutie; dat zij de Middenstand de richting doet uitgaan naar de productiesectoren, die, als aanvulling van de grote bedrijven, stabiel zijn, of nog de richting van de diensten, waarin de Middenstand, wegens de ontwikkeling van de techniek, eens steeds belangrijker rol zal kunnen gaan vervullen.

Wat moet aangemoedigd worden is het streven naar rationalisatie en reconversie. Het zou niet te verantwoorden zijn gunstige kredietvoorwaarden te verlenen aan bedrijven, die geen inspanning tot rationalisatie voorstellen en zich op de koop toe nog willen vestigen in overbezette sectoren. Daarom is het dat de wet, buiten de eis die zij stelt, aan het algemeen economisch belang te beantwoorden, bepaalt dat het Comité van beheer van het Fonds, dat belast is met het bepalen van de modaliteiten van deelneming in het Fonds, op redelijke wijze rekening moet houden met de ervaring en de vakbekwaamheid der ondernemingshoofden en met de technische waarde van hun rationalisatieontwerp.

De kredietinrichtingen, die de wet zullen moeten toepassen, zijn op normale wijze over het gehele land verspreid; zij staan onder permanent toezicht van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, wat wetgever en Schatkist evenveel waarborgen biedt als de parastatale instellingen.

Het zal dan ook mogelijk zijn een eenvormige rechtspraak te verzekeren. De in artikel 3 beoogde criteria zullen het trouwens mogelijk maken de stelselmatige toepassing van de maxima-bijdragevoet te vermijden.

Om elke willekeur uit te sluiten, zouden de vrije organisaties der kleine en middelgrote ondernemingen in het Comité van beheer moeten vertegenwoordigd zijn.

Ten slotte kunnen we de inrichting van dit voorstel als

proposition en disant qu'elle vise à accroître la production des petites et moyennes entreprises en les orientant, par une politique de crédit souple et rapide, dans le sens de l'évolution de l'économie générale, mais que les avantages prévus sont subordonnés à un effort de solidarité et de compétence professionnelle de la part des intéressés.

volgt samenvatten : de bedoeling ervan is de productie van de kleine en middelgrote ondernemingen te verhogen door ze bij middel van een soepele en snelwerkende krediet-politiek te leiden in de richting van de algemene economische evolutie, met dien verstande dat de beoogde voordelen slechts toegekend worden aan diegenen die blijk hebben gegeven van solidariteitsgevoel en vakbekwaamheid.

P. VANDEN BOEYNANTS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La présente loi vise à favoriser l'octroi de crédits en vue des investissements immobiliers et mobiliers requis pour la création, l'extension, le rééquipement et la rationalisation des petites et moyennes entreprises commerciales non régies par la loi du 3 mars 1954 et des petites et moyennes entreprises de production et de prestation de services, quelle que soit la forme juridique de ces entreprises.

La constitution de fonds nécessaires au fonctionnement des groupements d'achats en commun, des groupements de vente en commun des produits des petites et moyennes entreprises, est à considérer comme investissement mobilier réalisé dans un but de rationalisation.

Les investissements visés dans le présent article doivent répondre à l'intérêt économique général.

Art. 2.

Il est créé, sous forme d'un compte spécial auprès de la C.N.C.P., un fonds de caution solidaire des crédits octroyés dans le cadre de l'article premier; il est destiné à suppléer l'insuffisance des garanties réelles offertes par les demandeurs de crédit ou à valoriser les garanties personnelles offertes par ces derniers.

Le fonds est constitué par les contributions suivantes :

1° de la C.N.C.P. :

a) une subvention de l'Etat est accordée à la C.N.C.P.; elle est prévue annuellement au budget du Ministre ayant les classes moyennes dans ses attributions et pour la première fois au budget de l'exercice 1955 à concurrence d'un montant de 50 millions de francs.

Elle est prévue jusqu'à l'expiration de la loi du 3 mars 1954 ou de toute loi subséquente de même nature.

Le montant global de cette subvention de l'Etat s'élèvera à 100 millions de francs, au 31 décembre 1959. La C.N.C.P. fait apport annuellement au fonds de la subvention ci-dessus;

b) après l'expiration de toute loi du genre de celle visée sous a) et dans la mesure où un crédit est prévu à cette fin au budget, une subvention est accordée à la C.N.C.P.

La C.N.C.P. fait apport annuellement au fonds de la subvention ci-dessus;

c) sur base des dispositions du 2°, la C.N.C.P. participe à la constitution du fonds au même titre que les organismes visés au 2°.

WETSVOORSTEL

Eerste Artikel.

Deze wet strekt ertoe kredieten te verlenen met het oog op de investeringen in onroerende en roerende goederen die vereist zijn voor de oprichting, de uitbreiding, de wederuitrusting en de rationalisatie der kleine en middelgrote handelsbedrijven, die buiten de toepassing vallen van de wet van 3 Maart 1954, en der kleine en middelgrote productie en dienstverstrekkingsbedrijven, de vorm is van deze ondernemingen.

De aanbrengst van de gelden die nodig zijn voor de werking van de groeperingen voor gemeenschappelijke aankoop, van de groeperingen voor gemeenschappelijke verkoop van de producten der kleine en middelgrote bedrijven valt te beschouwen als een mobiele investering met het oog op rationalisatie.

De bij dit artikel bedoelde investeringen moeten aan het algemeen economisch belang beantwoorden.

Art. 2.

Er wordt, in de vorm van een bijzondere rekening bij de Nationale Kas voor Beroepskrediet, een fonds voor hoofdelijke borgtocht ingesteld voor de in het kader van het eerste artikel verleende kredieten; het is bestemd om de ontoereikende zakelijke waarborgen aan te vullen welke door de kredietaanvragers aangeboden worden of tot valorisatie der personele waarborgen welke door deze laatsten worden aangeboden.

Het Fonds bestaat uit volgende bijdragen :

1° van de Nationale Kas voor Beroepskrediet :

a) Een Staatstoelage wordt aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet verleend; zij wordt jaarlijks uitgetrokken op de begroting van de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort en voor de eerste maal op de begroting voor het dienstjaar 1955 ten belope van een bedrag van 50 miljoen frank.

Zij wordt uitgetrokken zolang de wet van 3 Maart 1954 of elke latere wet van dezelfde aard van kracht blijft.

Het globaal bedrag dezer Staatstoelage zal 100 miljoen frank bereiken op 31 December 1959. De Nationale Kas voor Beroepskrediet draagt jaarlijks voormelde bijdrage af aan het Fonds;

b) na opheffing van iedere wet van dezelfde aard als bedoeld onder a) en voor zover daartoe geen krediet op de begroting is uitgetrokken, wordt aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet een toelage verleend. De Nationale Kas voor Beroepskrediet draagt jaarlijks voormelde toelage af aan het Fonds;

c) op basis van het bepaalde in 2° neemt de N.K.B.K. op dezelfde wijze als de in 2° bedoelde organismen deel aan de samenstelling van het Fonds.

2° — des associations de crédit agréés conformément à l'arrêté-loi du 23 décembre 1946;

— des fédérations régionales ou professionnelles de sociétés coopératives locales de crédit à l'outillage artisanal, agréées conformément à l'arrêté-loi du 23 décembre 1946, par un prélèvement annuel effectué sur les bénéfices des associations de crédit et des sociétés coopératives locales, et calculé à raison de 0,5 ‰ (cinq pour dix mille) du montant total des crédits octroyés chaque année.

L'acceptation de ce prélèvement constitue une des conditions du maintien ou de l'octroi de l'agrément prévue par l'arrêté-loi du 23 décembre 1946.

3° des preneurs de crédit :

a) par un prélèvement annuel de 0,25 % calculé, en supplément de l'intérêt décompté, sur le montant de l'encours du crédit et à effectuer à charge de tous les bénéficiaires de la réduction du taux d'intérêt prévue à l'article 7;

b) par un prélèvement annuel de 0,25 à 1,25 % à déterminer sur base de dispositions à prendre dans le cadre de l'article 3, calculé en supplément de l'intérêt décompté, sur le montant de l'encours de crédit, et à effectuer à charge des preneurs de crédit pour chaque opération ayant provoqué l'intervention du fonds.

Le Roi peut, sur proposition du Ministre des Classes Moyennes, modifier les montants indiqués aux 2° et 3° ci-dessus.

Art. 3.

Un règlement relatif à la gestion et au fonctionnement du fonds est établi par le Roi, sur proposition du Ministre des Classes Moyennes. Ce règlement prévoiera l'établissement auprès de la C.N.C.P. d'un comité de gestion du fonds; les décisions de ce comité ne seront exécutoires, en des matières telles que la composition du comité, la détermination des entreprises visées à l'article premier, les critères économiques et techniques, les modalités de participation et de recours au fonds, qu'après approbation du Ministre des Classes Moyennes.

Il ne peut être opéré de prélèvement sur les fonds propres des organismes de crédit agréés, avant le recours au fonds de caution solidaire; ce recours a lieu dès que le comité de gestion a admis le caractère difficilement recouvrable d'un montant de crédit.

L'organisme de crédit est responsable devant le comité de gestion du recouvrement des quotités récupérables.

Art. 4.

Le fonds, avec ses revenus, est la propriété commune de la C.N.C.P. et des organismes qui le constituent. Il ne peut servir qu'à amortir les pertes résultant des opérations visées à l'article premier.

Sauf dispositions à prendre sur base de l'article 3, la C.N.C.P. et les organismes intéressés peuvent, sans partage préalable, faire cautionner des opérations par le fonds. Toutefois, l'encours des crédits cautionnés par le fonds ne peut dépasser 20 fois le montant de ce dernier; dans un crédit, la part cautionnée par le fonds ne peut dépasser 1.000.000 de francs.

Art. 5.

Les contestations peuvent faire l'objet d'un recours devant le comité visé à l'article 3.

2° — van de overeenkomstig de besluitwet van 23 December 1946 erkende kredietverenigingen;

— van de overeenkomstig de besluitwet van 23 December 1946 erkende gewestelijke professionele federaties van plaatselijke samenwerkende maatschappijen voor krediet voor ambachtsoutillage, door een jaarlijkse heffing op de winsten der kredietverenigingen en plaatselijke samenwerkende maatschappijen, welke berekend wordt naar rata van 0,5 ‰ (vijf per tien duizend) van het totaal bedrag van de ieder jaar verleende kredieten.

Het aanvaarden van die heffing is een der voorwaarden voor het behoud of het verlenen van de in de besluitwet van 23 December 1946 bedoelde erkenning.

3°) van de kredietnemers :

a) door een jaarlijkse heffing vooraf van 0,25 %, die, als supplement bij de afgetrokken interest, wordt berekend op het bedrag van het in omloop zijnde krediet en die moet plaats vinden ten laste van al degenen die de in artikel 7 bedoelde vermindering van de rentevoet genieten;

b) door een jaarlijkse heffing vooraf van 0,25 à 1,25 %, vast te stellen op basis van in het kader van artikel 3 te nemen bepalingen, die als supplement bij de afgetrokken interest wordt berekend op het bedrag van het in omloop zijnde krediet en ten laste van de kredietnemers moet geschieden voor elke verrichting, die tot tussenkomst van het Fonds aanleiding heeft gegeven.

De Koning kan, op de voordracht van de Minister van de Middenstand, de in bovenstaande 2° en 3° vermelde bedragen wijzigen.

Art. 3.

Een reglement betreffende beheer en werking van het Fonds wordt door de Koning, op voorstel van de Minister van de Middenstand, opgemaakt. Bij dit reglement zal worden bepaald dat bij de N.K.B.K. een beheerscomité van het Fonds wordt opgericht; de beslissingen van dit comité zullen o.m. op het gebied van samenstelling van het comité, bepaling van de in het eerste artikel bedoelde bedrijven, economische en technische maatstaven, modaliteiten inzake deelneming aan en beroep op het Fonds, pas na goedkeuring van de Minister van de Middenstand uitvoerbaar zijn.

Op de eigen fondsen der erkende kredietorganismen mag geen heffing vooraf plaatsvinden vóór het beroep op het Fonds voor hoofdelijke borgtocht; dit beroep vindt plaats zodra het beheerscomité heeft aangenomen dat een kredietbedrag moeilijk terugvorderbaar is.

De kredietinstelling is tegenover het beheerscomité verantwoordelijk voor de terugvordering van de terugvorderbare bedragen.

Art. 4.

Het fonds is, met zijn inkomsten, gemeenschappelijke eigendom van de N.K.B.K. en van de organismen, waaruit het bestaat. Het mag enkel dienen tot aflossing van de verliezen, die voortvloeien uit de in het eerste artikel bedoelde verrichtingen.

Behoudens bepalingen, op basis van artikel 3 te nemen, kunnen de N.K.B.K. en de betrokken organismen, zonder voorafgaande verdeling, het Fonds borg doen stellen voor bepaalde verrichtingen. De in omloop zijnde kredieten, waarvoor het Fonds zich borg stelt, mogen evenwel niet meer belopen dan 20 maal het bedrag van het Fonds; in een krediet mag het gedeelte, waarvoor het Fonds zich borg stelt, niet meer dan 1.000.000 frank bedragen.

Art. 5.

In geval van betwisting staat beroep open bij het in artikel 3 bedoeld comité.

Art. 6.

L'activité des associations de crédit visées à l'article 2, 2°, s'étend, pour l'application de la présente loi, à toutes les opérations visées à l'article premier.

L'activité des fédérations et sociétés locales visées à l'article 2, 2°, est limitée au secteur artisanal et de production; les fédérations utiliseront, sous le contrôle du comité de gestion, à des fins directement productives ou de rationalisation des sociétés locales, le montant de leur actuel fonds commun de garantie au fur et à mesure de l'apurement de l'encours crédit existant à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 7.

Dans la mesure où un crédit est prévu à cette fin au budget, des subventions peuvent être octroyées, aux conditions déterminées par le Roi, à la C.N.C.P. et, à l'intervention de cette dernière, aux associations et sociétés locales agréées, pour leur permettre de consentir en faveur des investissements prévus à l'article premier des prêts à un taux d'intérêt inférieur au taux que la C.N.C.P. pratique pour ses opérations ordinaires.

Art. 8.

Le montant des subventions accordées ne peut en aucun cas dépasser le montant des intérêts à charge du bénéficiaire de crédit; en tous cas, un intérêt de 2,5 % doit rester à charge du preneur de crédit.

Art. 9.

Les dispositions budgétaires prises en application de la loi concernant l'aide financière accordée par l'Etat à la construction ou à l'acquisition de bâtiments industriels et artisanaux en vue de l'expansion économique et de la résorption du chômage, sont d'application dans le cadre de la présente loi.

Art. 10.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

8 juin 1955.

Art. 6.

De werking van de in artikel 2, 2°, bedoelde kredietverenigingen strekt zich, voor de toepassing van deze wet, tot al de in het eerste artikel bedoelde verrichtingen uit.

De werkzaamheid van de in artikel 2, 2°, bedoelde federaties en plaatselijke maatschappijen is beperkt tot de sector van de ambachten en de productie; de federaties gebruiken, onder toezicht van het comité van beheer, het bedrag van hun huidig gemeenschappelijk waarborgfonds voor doeleinden van rechtstreekse productiviteit of rationalisatie van de plaatselijke maatschappijen naarmate het in omloop zijnde krediet, dat op de datum van inwerkingtreding van deze wet bestaat, wordt aangezuiverd.

Art. 7.

Voor zover een krediet daartoe op de begroting is uitgetrokken, kunnen aan de Nationale Kas voor Beroepskrediet en, door haar toedoen, aan de erkende plaatselijke verenigingen en maatschappijen, onder door de Koning gestelde voorwaarden, toelagen worden verleend om het hun mogelijk te maken ten behoeve van de in het eerste artikel bedoelde beleggingen leningen toe te staan tegen een lagere rentevoet dan de Nationale Kas voor Beroepskrediet voor haar gewone verrichtingen toepast.

Art. 8.

Het bedrag der toegekende toelagen mag in geen geval hoger zijn dan het bedrag der interesten ten laste van degenen die krediet ontvangt; in ieder geval moet 2,5 % interest ten laste van de kredietnemer blijven.

Art. 9.

De begrotingsbepalingen, genomen bij toepassing van de wet betreffende de financiële steunverlening, door de Staat, voor het bouwen of aankopen van industriële en ambachtelijke gebouwen met het oog op de economische expansie en de opslorping van de werkloosheid, zijn in het kader van deze wet van toepassing.

Art. 10.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekend gemaakt.

8 Juni 1955.

P. VANDEN BOEYNANTS,
P. EECKMAN,
A. DE CLERCK,
E. CHARPENTIER,
A. DEQUAE,
J. DE SAEGER.